

merjomfru bar det umaadelige Slæb af æblegrønt Fløjl, og bagefter fulgte en Tjener med en Dværg-hund i en Kurv. Dette pyntede og opsminkede Lig, der tilhørte et af de regerende Fyrstehuse, spiste af Etikettehensyn paa sine egne Værelser men mødte bagefter regelmæssig til Varieteunderholdningen. Med noget Besvær blev det bragt til Sæde i en Lænestol midt for Scenen, hvor det gav en kort Kur, inden Forestillingen begyndte.

Torben var imidlertid bleven bortført af sin Ven Generalkonsulen, som absolut vilde forestille ham for sin Kone, der sad i en af Sofaerne ved den modsatte Væg. Det viste sig at være en ganske køn, noget korthalset Dame i en Slags græsk Gevandt og med Næseklemme. Bag Gevandtets hvide Folder rundede sig en Barm af udpræget moderlig Form; men Ansigtet besad trods en selvsikker Mine den vage, kønsløse Fylde, der som en Søkende-Lighed præger saa mange velhavende unge Fruer, der føder deres Børn under Kloroformmaske.

»Jeg ønsker Dem velkommen her til Sollandet,« sagde hun paa en Maade, som om det var hende, der var Værtinde der. »Ja, De ser nok ud til at kunne trænge til at faa den kære Sol til Ven. Men det gør vi jo Alle. Hvorlænge tænker De at blive her?«